

Nr 46.

Av herr **Jonsson** i Eskilstuna, om årligt understöd åt förre soldaten
Olof Öijvall.

Under tiden mellan den 9 september 1876 och den 30 mars 1896 gjorde soldaten vid Södermanlands regemente nr 789 Olof Öijvall tjänst vid Wester Rekarne kompani. Sistnämnda datum erhöll han, med sina rotehållares medgivande, avsked från tjänsten, enligt vad han själv uppgiver, därför, att han, på grund av men till följd av huggskada i ena foten, icke längre kunde göra tjänst som soldat. Något läkarintyg, som styrker hans uppgift, finns emellertid icke. Då Öijvall erhöll avsked, hade han tjänat vid regementet i 19 år 6 månader och 21 dagar, alltså under en tidrymd, som med något mer än 5 månader understiger den tid, Öijvall borde ha tjänstgjort för att erhålla rätt till pension ur Vadstena krigsmanshuskassa.

Nu är Öijvall, som f. n. är bosatt i Eskilstuna, oförmögen att med eget arbete försörja sig. Han är gammal — född 1853 — och därtill sjuk; han lider av reumatism. Under någon tid åtnjöt han pensionstillägg, men denna förmån indrogs, då det för pensionsstyrelsen blev bekant, att Öijvall icke vid sin ansökan om pension uppgivit en ränteinkomst, som han hade av en liten förmögenhet, som han erhållit vid försäljning av en stuga, han ägde i Öja socken. Sedan han flyttat från nämnda socken till Eskilstuna, lyckades han tidvis erhålla ett lättare arbete på en fabrik och hade alltså intet behov av understöd. Men nu är han på grund av hög ålder och sjukdom urståndssatt att förtjäna något till sitt uppehälle. En god del av hans kapital har åtgått till hans underhåll, och det återstår av detta kapital ungefär 1 000 kronor. Han har upprepade gånger gjort ansökan om förnyad rätt att erhålla pensionstillägg. Pensionsnämnden har tillstyrkt hans ansökan, men den har av pensionsstyrelsen avslagits av den anledningen, att Ö. förut undandolt inkomst. Denna förseelse torde Ö. ha begått av oförstånd och icke med avsikt att bedraga. Emellertid befinner sig Öijvall inom kort tid i det läget, att det allmänna får ge honom det underhåll han behöver. Får han ingen folkpension och kan han icke få understöd på annat sätt, får han anlita fattigvården.

På grund av riksdagens förut ådagalagda välvilja mot gamla soldater, som fullgjort i det närmaste den tjänstetid, som kräves för rätt till pension från Vadstena krigsmanshuskassa, vågar jag nu hemställa — med hänvisning till de handlingar i ärendet, som direkt överlämnas till bankoutskottet —

att riksdagen må besluta, att till f. soldaten Olof Öijvall, Björhammar, Grangärde, Eskilstuna, skall utgå så stort årligt understöd, som Öijvall skulle ha erhållit, därest han haft 20 års tjänstetid som soldat.

Stockholm den 18 januari 1929.

Conrad Jonsson.

Häri instämma

Erik Laurén.

Bror Lundkvist.
